

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

Michał Serzycki

Warszawa, dnia   marca 2008 r.

DOLiS/DEC-171/08

dot.: GI-DOLiS-430/20/06

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), art. 12 pkt 2, art. 22, art. 23 ust. 1 pkt 1, 2 i 5 i art. 25 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.) oraz art. 105 ust. 4 i art. 105a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie przetwarzania danych osobowych Pani X zam. (...) przez firmę X, Biuro Informacji Kredytowej S.A., Bank X oraz przez Związek Banków Polskich,

- 1) **nakazuję firmie X, Oddział w Polsce, wypełnienie wobec Pani X obowiązku informacyjnego, o którym mowa:**
  - w art. 25 ust. 1 pkt 2 ustawy o ochronie danych osobowych, w części dotyczącej poinformowania o odbiorcach lub kategoriach odbiorców danych Pani X,
  - w art. 25 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych, poprzez poinformowanie o prawie dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania,
  - w art. 25 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych, poprzez poinformowanie o uprawnieniach wynikających z art. 32 ust. 1 pkt 7 i 8 ustawy o ochronie danych osobowych.
- 2) **nakazuję Biuru Informacji Kredytowej S.A. wypełnienie wobec Pani X obowiązku informacyjnego, o którym mowa:**
  - w art. 25 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie danych osobowych, poprzez poinformowanie o prawie dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania,
  - w art. 25 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych, poprzez poinformowanie o uprawnieniach wynikających z art. 32 ust. 1 pkt 7 i 8 ustawy o ochronie danych osobowych.

- 3) **nakazuję Związkowi Banków Polskich wypełnienie wobec Pani X obowiązku informacyjnego, o którym mowa w art. 25 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych, poprzez poinformowanie o uprawnieniach wynikających z art. 32 ust. 1 pkt 7 i 8 ustawy o ochronie danych osobowych.**
- 4) **w pozostałym zakresie odmawiam uwzględnienia wniosku.**

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynął wniosek Pani X zam. (...), zwanej dalej również Skarżącą, o wydanie przez organ ochrony danych osobowych nakazu zaniechania przetwarzania jej danych osobowych przez firmę X, Oddział w Polsce z siedzibą w (...), zwaną dalej Firmą, Biuro Informacji Kredytowej S.A. (...), zwane dalej BIK S.A. oraz przez Związek Banków Polskich (...), zwany dalej ZBP. W przypadku Związku Banków Polskich Skarżąca zaznaczyła, iż jej dane „być może” są tam przetwarzane. Uzasadniając ww. żądanie Skarżąca stwierdziła, że pomimo jej sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych osobowych w BIK S.A. z dnia 15 listopada 2005 r. (pismo adresowane do Firmy) oraz z dnia 24 maja 2006 r. (pismo adresowane do Firmy i BIK S.A.) jej dane osobowe nadal są przetwarzane w BIK S.A.

Pani X wskazała ponadto, że żaden z administratorów jej danych osobowych nie wypełnił wobec niej obowiązku informacyjnego z art. 25 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwanej dalej również ustawą.

W związku z powyższym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie administracyjne, w toku którego na podstawie zebranego materiału dowodowego dokonał następujących ustaleń:

1. W dniu 27 kwietnia 2001 r. Skarżąca za pośrednictwem Firmy Y złożyła wniosek o przyznanie karty kredytowej oraz podpisała z Bankiem - obecnie Bank X - umowę o korzystanie z karty kredytowej. W trakcie tych czynności Bank X reprezentowany był przez Firmę Y. W treści ww. wniosku zawarte jest oświadczenie Skarżącej o wyrażeniu zgody na przetwarzanie jej danych osobowych, zawartych w dokumentach kredytowych przez Bank X, Firmę Y oraz BIK S.A. Skarżąca upoważniła także Bank X do przekazywania do BIK S.A. wszelkich informacji dotyczących zawarcia, wykonania lub rozwiązania umowy o korzystanie z karty kredytowej. Dodatkowo, składając ww. wniosek Pani X oświadczyła, że „zna prawa przysługujące *mi* na podstawie ustawy (...) o ochronie danych osobowych, w szczególności prawo do kontroli przetwarzania danych, wglądu do danych, ich uzupełnienia, uaktualnienia i sprostowania”.
2. W dniu 9 października 2002 r. Pani X wypowiedziała ww. umowę.
3. Na mocy umowy z dnia 1 lutego 2005 r. Bank X przeniósł na Firmę X S służące mu wierzytelności o spłatę kredytów udzielonych przy współpracy Banku X z Firmą Y. Na tej podstawie Firma X przejęła wierzytelność wynikającą z zawartej ze Skarżącą umowy z dnia 27 kwietnia 2001 r., czego konsekwencją było pozyskanie danych osobowych Pani X przez Firmę X. Pismem z dnia 25 marca

2005 r. Pani X została poinformowana przez Dyrektora Firmy Z – jednostkę Firmy X m.in. o tym, że wszelkie prawa i obowiązki spółek Z i Bank X z tytułu umowy o korzystanie z karty kredytowej zostały przeniesione na Firmę X. W stopce pisma wskazano ponadto pełną nazwę i adres siedziby Firmy X (kopia pisma w aktach sprawy).

4. Skarżąca nie uregulowała swojego zadłużenia wynikającego z ww. umowy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o korzystanie z karty kredytowej. Jak wynika z wyciągu z ksiąg Firmy X z dnia 8 stycznia 2007 r., „na dzień 8 stycznia 2007 r. w księgach Banku figuruje (...) zobowiązanie z tytułu umowy o korzystanie z karty kredytowej nr (...) z dnia 27/04/2001, zawartej między Bankiem X a kredytobiorcą – Panią X”.
5. Dane osobowe Pani X zostały udostępnione przez Bank X w dniu 26 lutego 2003 r. do Międzybankowej Informacji Gospodarczej – Bankowy Rejestr prowadzonego przez Związek Banków Polskich jako osoby „czasowo niewywiązującej się ze swoich zobowiązań”.
6. Jak wynika z wyjaśnień Banku X, w dniu 12 marca 2003 r. Bank ten wysłał do Pani X listem poleconym pismo z dnia 28 lutego 2003 r., w którym Banku X poinformował, iż działa z upoważnienia Związku Banków Polskich, oraz że administratorem jej danych osobowych przetwarzanych w zbiorze danych „Bankowy Rejestr” jest Związek Banków Polskich. Wskazano ponadto adres siedziby ZBP, cel zbierania danych („bezpieczeństwo systemu bankowego i ochrona depozytów bankowych” oraz „udostępnianie innym bankom w związku z wykonywaniem przez nie czynności bankowych”), kategorię odbiorców danych („banki działające na terenie Rzeczypospolitej Polskiej i uczestniczące w wymianie informacji ze pośrednictwem >Bankowego Rejestru<”), zakres przetwarzanych danych („imię i nazwisko, seria i numer dokumentu tożsamości, numer PESEL, adres zamieszkania”, źródło, z którego przekazano dane osobowe do zbioru „Bankowy Rejestr” („zbiór danych osobowych o nazwie ICBS”) oraz poinformowano o prawie wglądu do swoich danych oraz ich poprawiania.
7. W dniu 1 lutego 2005 r., dokonano przelewu wierzytelności służącej Bankowi X wobec Skarżącej na Firmę X..
8. Pismem z dnia 21 stycznia 2005 r. Bank X przesłał do ZBP listę klientów z prośbą o ich usunięcie z dniem 1 lutego 2005 r., w związku z przejęciem z dniem 1 lutego 2005 r. przez Firmę X części klientów Banku X wpisanych do Bankowego Rejestru oraz poinformował, że Firma X przekaże identyczny wykaz klientów zgłoszonych do BR przez Bank X.”.
9. Pismem z dnia 1 lutego 2005 r. Firma X przesała do ZBP zapisaną w formie elektronicznej „bazę klientów nierzetelnych wpisanych uprzednio przez Bank X celem aktualizacji”. Baza ta zawierała również dane osobowe Pani X. Ponadto Firma X wskazała w ww. piśmie, że w związku z „transferem portfela kredytowego Bank X do Firmy X z dniem 01.02.2005, klienci widniejący w załączonej bazie powinni być opisani w rejestrze jako klienci Firmy X”.
10. W związku z przelewem wierzytelności, pismem z dnia 17 lipca 2005 r. Firma X zaktualizowała dane osobowe Skarżącej przetwarzane w BIK S.A. pierwotnie przekazane do tego podmiotu przez Bank X w związku z zawarciem przez Panią X z ww. Bankiem umowy o korzystanie z karty kredytowej nr (...) z dnia 27 kwietnia 2001 r. Dokonano tego na podstawie łączącej Firmę X i BIK S.A. umowy z dnia 6 stycznia 2005 r., „w sprawie gromadzenia, przetwarzania i udostępniania informacji”.

11. Pismem z dnia 2 listopada 2005 r. BIK S.A. poinformowało Skarżącą o tym, iż jej dane są przetwarzane w zbiorze danych BIK S.A. Ponadto w piśmie tym wskazano adres siedziby BIK S.A. oraz podstawę prawną przetwarzania danych - art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665 z późn. zm.), zwanej dalej Prawem bankowym.
12. W wyjaśnieniach przedstawianych organowi w niniejszej sprawie BIK S.A. utrzymuje, że obowiązek z art. 25 ust. 1 ustawy ciąży na podmiocie przekazującym dane do tego podmiotu a wynikać to ma z postanowień stosowanego pomiędzy BIK S.A. a współpracującymi z tym podmiotem bankami „Regulaminu gromadzenia, przetwarzania i udostępniania informacji przez BIK S.A.”. Zgodnie z § 4 pkt 10 ww. Regulaminu Bank jest zobowiązany do „informowania Klienta w sposób przez siebie określony o przekazywaniu jego danych do BIK S.A., każdorazowej zmianie lub usunięciu tych danych oraz działaniach podjętych w odniesieniu do danych Klienta w przypadku, gdy żąda on ich poprawienia, usunięcia lub uzupełnienia” (kopia ww. Regulaminu w aktach sprawy).

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje:

Uzasadniając rozstrzygnięcie organu zawarte pkt 1 niniejszej decyzji na wstępie należy przywołać treść art. 25 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych. Zgodnie z tą regulacją w przypadku zbierania danych osobowych nie od osoby, której one dotyczą, administrator danych jest obowiązany poinformować tę osobę, bezpośrednio po utrwaleniu zebranych danych o: 1) adresie swojej siedziby i pełnej nazwie, a w przypadku gdy administratorem danych jest osoba fizyczna - o miejscu swojego zamieszkania oraz imieniu i nazwisku, 2) celu i zakresie zbierania danych, a w szczególności o odbiorcach lub kategoriach odbiorców danych, 3) źródle danych, 4) prawie dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania, 5) uprawnieniach wynikających z art. 32 ust. 1 pkt 7 i 8. Zgodnie natomiast z ustępem 2 tego artykułu przepisu ust. 1 nie stosuje się, jeżeli: 1) przepis innej ustawy przewiduje lub dopuszcza zbieranie danych osobowych bez wiedzy osoby, której dane dotyczą, 3) dane te są niezbędne do badań naukowych, dydaktycznych, historycznych, statystycznych lub badania opinii publicznej, ich przetwarzanie nie narusza praw lub wolności osoby, której dane dotyczą, a spełnienie wymagań określonych w ust. 1 wymagałoby nadmiernych nakładów lub zagrażałoby realizacji celu badania, 5) dane są przetwarzane przez administratora, o którym mowa w art. 3 ust. 1 i ust. 2 pkt 1, na podstawie przepisów prawa, 6) osoba, której dane dotyczą, posiada informacje, o których mowa w ust. 1.

Mając powyższe regulacje na uwadze oraz ustalony na podstawie zgromadzonego w aktach sprawy materiału dowodowego stan faktyczny, należy stwierdzić, że na Firmie X ciążył obowiązek z art. 25 ust. 1 ustawy w chwili pozyskania danych Skarżącej z Banku X w wyniku cesji wierzytelności. W pełni ten obowiązek nie został jednak spełniony. Pismem z dnia 25 marca 2005 r. Pani X została poinformowana przez dyrektora Firmy Z – jednostkę Firmy X o tym, że Firma X przejęła wszystkie prawa przysługujące dotychczas Bankowi X z umowy kredytowej zawartej przez Panią X. Ponadto Skarżąca została poinformowana o pełnej nazwie i adresie siedziby nowego administratora jej danych (w stopce ww. pisma znajdowały się te dane) jak też o celu i zakresie pozyskanych danych. W szczególności z treści ww. pisma można w sposób oczywisty wnioskować, iż jej dane przetwarzane będą przez Firmę X w tym samym zakresie i celu, w którym przetwarzał je zbywca wierzytelności, tj. Bank X w zakresie, w

jakim Pani X udostępniła swoje dane we wniosku kredytowym i w celu obsługi kredytu. Niemniej jednak należy zauważyć, że Skarżąca zasadnie podniosła, iż Firma X nie poinformowała Skarżącej o odbiorcach lub kategoriach odbiorców jej danych (art. 25 ust. 1 pkt 2 *in fine*), prawie dostępu do treści swoich danych oraz ich poprawiania (pkt 4) oraz uprawnieniach wynikających z art. 32 ust. 1 pkt 7 i 8 (pkt 5). Zaznaczyć przy tym należy, iż materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie daje podstaw do zastosowania tu art. 25 ust. 2 pkt 6 ustawy, tj. uznania, że Skarżąca te brakujące informacje posiadała (pozyskała z innego źródła). W związku z powyższym organ rozstrzygnął jak w pkt 1.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych stwierdził ponadto, że również BIK S.A. nie spełnił spoczywającego na nim obowiązku z art. 25 ust. 1 ustawy w odpowiednim zakresie. Co prawda, składając wniosek o przyznanie karty kredytowej Pani X wyraziła zgodę na przetwarzanie jej danych osobowych zawartych w dokumentach kredytowych m.in. przez BIK S.A. oraz upoważniła Bank X – którego prawa i obowiązki w wyniku cesji wierzytelności przejęła Firma X - do przekazywania m.in. BIK S.A. wszelkich informacji dotyczących zawarcia, wykonania lub rozwiązania umowy o korzystanie z karty kredytowej. Ponadto, BIK S.A. informował Skarżącą o podstawie prawnej przetwarzania jej danych, tj. o przepisach ustawy Prawo bankowe i ustawie o ochronie danych osobowych (pismo z dnia 26 czerwca 2006 r. w aktach sprawy). Przedstawiony powyżej zakres informacji niewątpliwie wpisuje się w zakres art. 25 ust. 1 ustawy, jednak nie w pełni realizuje wynikający z niego obowiązek informacyjny. Należy zauważyć, że żaden ze zgromadzonych w aktach niniejszej sprawy dowodów nie świadczy o tym, iż BIK S.A. poinformował Skarżącą o prawie dostępu do treści jej danych i ich poprawiania oraz o uprawnieniach wynikających z art. 32 ust. 1 pkt 7 i 8 ustawy o ochronie danych osobowych. Tym samym należy skonkludować, iż BIK S.A. nie wypełnił obowiązku z art. 25 ust. 1 pkt 4 i 5 ustawy o ochronie danych osobowych. Brak również dowodów, aby przyjąć, że Skarżąca powzięła informację w tym zakresie wcześniej z innego źródła, a więc że zachodzi podstawa zastosowania tu art. 25 ust. 2 pkt 6 ustawy wyłączającego zastosowanie przepisu art. 25 ust. 1 ustawy. Dodać przy tym należy, iż nie do przyjęcia jest argumentacja BIK S.A., że skoro na podstawie § 4 pkt 10 obowiązującego pomiędzy BIK S.A. a współpracującymi z tym podmiotem bankami Regulaminu ww. informacji udzielić powinien podmiot przekazujący dane do BIK S.A., to ten ostatni jest z tego ustawowego obowiązku zwolniony. Podkreślić należy, że - po pierwsze, materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie potwierdza spełnienia takiego obowiązku wobec Pani X przez bank udostępniający dane do BIK S.A., - a po drugie, od spełnienia tego ustawowego obowiązku BIK S.A. nie może uwolnić się postanowieniami Regulaminu funkcjonującego w obrocie gospodarczym pomiędzy dwoma podmiotami.

W konsekwencji Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych uznał, iż zasadnym jest nakazanie BIK S.A. spełnienie wobec Pani X obowiązku informacyjnego w zakresie określonym w pkt 2 sentencji niniejszej decyzji.

Podobnie odnieść się należy do kwestii spełnienia obowiązku informacyjnego z art. 25 ust. 1 ustawy przez ZBP. Z materiału dowodowego wynika, iż pismem z dnia 28 lutego 2003 r., listem poleconym Bank X działając z upoważnienia Związku Banków Polskich poinformował Panią X, że administratorem jej danych osobowych przetwarzanych w zbiorze danych „Bankowy Rejestr” jest Związek Banków Polskich. Wskazano ponadto adres siedziby ZBP, cel zbierania danych, kategorię odbiorców danych, zakres przetwarzanych danych, źródło, z którego przekazano dane osobowe do zbioru

„Bankowy Rejestr” oraz poinformowano o prawie wglądu do swoich danych oraz ich poprawiania. Powyższe pismo nie zawierało jednak informacji w zakresie wskazanym w art. 25 ust. 1 pkt 5 ustawy, tj. o uprawnieniach wynikających z art. 32 ust. 1 pkt 7 i 8 ustawy, a więc o prawie wniesienia, w przypadkach wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5, pisemnego, umotywowanego żądania zaprzestania przetwarzania danych Skarżącej ze względu na jej szczególną sytuację oraz wniesienia sprzeciwu wobec przetwarzania jej danych w przypadkach, wymienionych w art. 23 ust. 1 pkt 4 i 5, gdy administrator danych zamierza je przetwarzać w celach marketingowych lub wobec przekazywania jej danych osobowych innemu administratorowi danych. wobec zatem ZBP nie spełnił wobec Skarżącej w pełni obowiązku z art. 25 ust. 1 ustawy. Tak jak w przypadku BIK S.A. również w przypadku ZBP brak dowodów, aby przyjąć, że Skarżąca powzięła informację w tym zakresie wcześniej z innego źródła, i że zachodzi podstawa zastosowania art. 25 ust. 2 pkt 6 ustawy. Wobec powyższego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych uznał, iż zasadnym jest nakazanie ZBP, jako organowi, na którym spoczywa obowiązek z art. 25 ust. 1 ustawy, poinformowania Pani X w zakresie określonym w pkt 3 sentencji niniejszej decyzji.

Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych uznał również, że nie ma podstaw do uwzględnienia wniosku Pani X w zakresie nakazania Firmie X, BIK S.A. i ZBP zaprzestania przetwarzania jej danych osobowych. Ustalone w sprawie okoliczności faktyczne i prawne nakazują bowiem uznać, że pozyskanie danych osobowych Skarżącej przez Firmę X pozostaje w zgodzie z ustawą o ochronie danych osobowych. Zauważyć należy, iż dane osobowe Skarżącej pozyskał Bank (obecnie Bank X) wskutek złożenia przez Skarżącą wniosku o przyznanie karty kredytowej. Następnie, w wyniku przejęcia przez Firmę X praw i obowiązków od Banku X służącej temu ostatniemu wobec Skarżącej, Firma X stała się wierzycielem Pani X. A zatem uznać należy, że Firma X przetwarza dane osobowe Skarżącej opierając swe działania na przesłance z art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy, zgodnie z którym przetwarzanie danych jest dopuszczalne jeżeli jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa. Natomiast w myśl art. 509 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. (Dz. U. Nr 16, poz. 93 z późn. zm.) wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania. Art. 5 ust. 2 pkt 5 Prawa bankowego przewiduje zaś, że czynnościami bankowymi są również nabywanie i zbywanie wierzytelności pieniężnych.

Jak wynika ze zgromadzonego materiału dowodowego Firma X przetwarza aktualnie dane osobowe Pani X w celach windykacyjnych (dochodzi od Skarżącej dłużnej kwoty) oraz archiwalnych. W przypadku pierwszego celu przetwarzanie danych znajduje zatem uzasadnienie w przepisie art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy o ochronie danych osobowych, zgodnie z którym przetwarzanie danych jest dopuszczalne, gdy jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Zgodnie bowiem z punktem 2 ustępu 4 ww. artykułu za prawnie usprawiedliwiony cel, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, uważa się w szczególności dochodzenie roszczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Odnośnie celów archiwalnych jakie leżą u podstaw przetwarzania danych Skarżącej w Firmie X wskazać natomiast trzeba, że zgodnie z § 32 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 10 grudnia 2001 r. w sprawie szczególnych zasad rachunkowości banków (Dz. U. 2001 r.

Nr 149 poz. 1673 z późn. zm.) bank przestrzega zasad dotyczących przechowywania i ochrony danych określonych w przepisach art. 71 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz. U. z 2002 r. Nr 76 poz. 694 z późn. zm.) i odrębnych przepisach, z zastrzeżeniem ust. 2. Bank przechowuje dowody księgowe w oryginalnej postaci przez okres wynikający z przepisu art. 74 ww. ustawy (§ 32 ust. 2 rozporządzenia Ministra Finansów z 10 grudnia 2001 r.). Zgodnie ze wspomnianym art. 74 ust. 2 pkt 4 ustawy o rachunkowości dowody księgowe dotyczące wieloletnich inwestycji rozpoczętych, pożyczek, kredytów oraz umów handlowych, roszczeń dochodzonych w postępowaniu cywilnym lub objętych postępowaniem karnym albo podatkowym - przez 5 lat od początku roku następującego po roku obrotowym, w którym operacje, transakcje i postępowanie zostały ostatecznie zakończone, spłacone, rozliczone lub przedawnione.

Reasumując powyższy wywód należy stwierdzić, że okoliczności faktyczne oraz przepisy prawa nie dają podstaw do zakwestionowania legalności przetwarzania danych osobowych przez Firmę X, a tym samym uwzględnienia wniosku Skarżącej o nakazanie zaprzestania przetwarzania jej danych przez tę Firmę.

Na uwzględnienie nie zasługuje również żądanie Skarżącej dotyczące nakazania zaprzestania przetwarzania jej danych przez ZBP i BIK S.A. Zauważyć należy w tym miejscu, iż aktem prawnym zawierającym szczegółowe regulacje dotyczące procesu przetwarzania danych osobowych klientów banków jest przede wszystkim ustawa Prawo bankowe. Na mocy ustawy z dnia 15 kwietnia 2005 r. o zmianie ustawy o ochronie informacji niejawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 85, poz. 727) w dniu 16 czerwca 2005 r. obowiązywać zaczął przepis art. 105a Prawa bankowego, z którego wynikają nowe zasady przetwarzania - m. in. przez banki i instytucje takie jak BIK S.A. - danych osobowych byłych kredytobiorców po wygaśnięciu zobowiązania. Powołany przepis w ust. 1 stanowi, że przetwarzanie przez banki, inne instytucje ustawowo upoważnione do udzielania kredytów oraz instytucje utworzone na podstawie art. 105 ust. 4, informacji stanowiących tajemnicę bankową w zakresie dotyczącym osób fizycznych (konsumentów) może być wykonywane, z zastrzeżeniem art. 104, 105 i 106 – 106c, w celu oceny zdolności kredytowej i analizy ryzyka kredytowego. Dodatkowo należy podkreślić, że Pani X wraz ze złożeniem wniosku o przyznanie karty kredytowej przez Bank X wyraziła zgodę na przetwarzanie jej danych osobowych, zawartych w dokumentach kredytowych m.in. przez BIK S.A. (kopia wniosku w aktach sprawy). Tym samym w odniesieniu do BIK S.A. zastosowanie znajduje obok art. 23 ust. 1 pkt 2 ustawy również przesłanka z art. 23 ust. 1 pkt 1, zgodnie z którą przetwarzanie (udostępnienie) danych jest dopuszczalne, gdy osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Decyzja jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych i art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego strona niezadowolona z niniejszej decyzji może zwrócić się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych (adres: 00-193 Warszawa, ul. Stawki 2) z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, w terminie 14 dni od daty doręczenia niniejszej decyzji.